

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

C.
80713
d7

VERZAMELING

VAN

LIEDJES EN DICHTSTUKJES,

BETREKKELYK OP DE TYDSOMSTANDIGHEDEN IN

BELGEN-LAND.**1830 EN 1831.***Door een Vriend van***HET DIERBARE VADERLAND TE GEND.**

Hy die getrouw vorst **WILLEM** diend
Is van het Vaderland een vriend.

STADSBIBLIOTHEEK ANTWERPEN

03 08 0020749 7

NB. Men gelieve op te merken, dat men in di
werkje, door den naam *Patriot* ! slecht de zulken
bedoelen wil; welken den eervollen naam van
Patriot ! op het snootst misbruiken : en in plaats
van het welzyn van het vaderland te beijveren;
alles tot het tegendeel aanwenden.

KLAPPEN EN VULD ONS ZAKKEN NIET.

STEMME : *van het Kuiperken.*

Klappen en vuld ons zakken niet ;
Is 't word van over lange tyden :
Doch , zoo een ieder wel heard en ziet ,
Klapt men om 't meest ten allen zyden.
Veel' hebben hunnen mond nu vol ,
Al zyn de herssens leeg en hol :
Jelle aan Tieste , en Klaas aan Piet ;
Maar klappen en vuld ons zakken niet. } (*bis.*)

Ieder die spreekt nu van den tyd ,
Waer dat men koomt of is gezeten :
Den eene heeft nauwelyks wat gezeid ,
Of de andere wil het beter weten :
Zoo jong als oud , zoo vrouw als man ,
Klapt er met volle monden van :
Maar op het laatsten , een ieder wel ziet ,
Het klappen en vuld ons zakken niet. } (*bis.*)

Ik hoorde laatst een groot getier ,
Van staatsheeren te zaam gezeten :
Zy hadden het hoofd verhit van het bier :
Het waren lién die koorén meten ,
Drukkers en spinders van het katoen ,
Makers van kleederen en schoenn' :
Zy klaptén van 't geen dat er nu geschied ,
Maar klappen en vuld ons zakken niet. } (*bis.*)

Den eersten zei, dat Jantjen kaas,
 Van hier is op den vlucht gedreven.
 De Potter is nu opperbaas!
 Men zal zooveel niet moeten geven.
 Hy blyft den meester in ons land,
 En brengt alles in goeden stand.
 Maar daar sprak een tweeden vol van verdriet, } (bis.)
 Dat klappen en vuld ons zakken niet.

Dan sprak een derden, hoord my aan;
 Den Koning zal nog weder keeren :
 Dan zal het werk weêr beter gaan :
 De fabrieken zulled floreren :
 Want, met de hollandsche dapperheyd!
 Keert hy nog weêr in korten tyd.
 En klapt maar van vryheid gelyk men nu ziet, } (bis.)
 Dat klappen en vult ons zakken niet.

Den vierden zei, had ik maar brood,
 Myn vrouw en kinders zouden leven :
 En als ik leve zonder nood,
 Dan kan het my zeer weinig geven,
 Wie dat er meester is in ons land;
 Maar ik hoor klappen ten allen kant :
 Ieder, naar 't geen zynen zin hem gebied ; } (bis.)
 Maar klappen en vult ons zakken niet.

Een grysaard zei dat Oostenryk
 Het minste vroeg en elk kost leven.
 Maar 't is verslecht door Frankeryk,

En Holland deed ons 't meeste nog geven.
 Ik roepe, leve den vryën staat!
 Als men de lasten maar veel afslaat.
 Maar dat een ieder het einde afziet;
 Want klappen en vuld ons zakken niet. } (*bis.*)

GEBED.

*O God! ontward in korten tyd,
 Al die verwarde klossen:
 En maakt ons die verlossers kwyd;
 Die ons van 't geld verlossen!
 En geeft ons, tot een opperheer,
 Den goeden wyzen WILLEM weêr.*

DE ONGELUKKIGE VRYSTER.

STEMME : *van de Klakken.*

Vrienden hoord het droevig lot,
 Van een dochter, van een dochter:
 Vrienden hoord het droevig lot,
 'T is om van te worden zot.
 Zy is in den tyd van drie jaren,
 Met een recht gemoed gevryd:
 Van wel negen harts minnaren:
 Maar zy geraakt ze allen kwyd.

I..

'T is nochtans een liefste kind,
 Jong van jaren, jong van jaren.
 'T is nochtans een liefste kind;
 Ze is eerst van een heer bemind.

Dezen heer heeft haar gevryd;
 Ruim drie maanden, ruim drie maanden:
 Dezen heer heeft haar gevryd;
 Dan geraakte zy hem kwyd.
 Daar na kreeg zy eenen snyder:
 Maar die ging gauw naar Parys.
 Dan kwam er een arrebyder;
 Die maakten dat meisjes wys;
 Dat hy haar zal maken vrouw:
 Dien bedrieger! dien bedrieger!
 Dat hy haar zal maken vrouw:
 Maar hy liet haar ook in rouw!

Een wever, een timmerman,
 Een schoenmaker, een schoenmaker,
 Een wever, een timmerman,
 En eenen die spinnan kan.
 Den eenen volgden den ander:
 Dan nam zy eenen soldaat;
 Maar het was eenen Hollander!
 Zie, hoe alles tegenslaat!
 Met den patriotten tyd,
 Moést hy vluchten, moest hy vluchten:
 Met den patriotten tyd,
 Geraakte zy hem ook kwyd.

Dan kwam er een bultenaar;
 Scheef van beenen, scheef van beenen;
 Dan kwam er een bultenaar;
 Dezen nam zy tot minnaar.
 Zy dacht; 'k zal hem blyven houwen,
 Hy en deugd niet voor soldaat.
 Zy meende, met hem te trouwen:
 Maar, den bult haar ook verlaat!
 Hy ging onder dienst al gauw,
 By de kielen, by de kielen.
 Hy ging onder dienst al gauw,
 Want daar en ziet men niet nauw.

Leve de Patriotten!
Om wy hen te bespotten.

DE GELUKKIGE OMWENTELING VAN BELGENLAND IN 1830.

STEMME : *Den Boer zal 't al betalen.*

Koom vrienden! zyt verheugd van geest;
 En zingd en drinkt nu om het meest:
 Nu moet men niet meer treuren: (bis.)
 In plaats van geld of brood in 't land,
 Staat nu den vryheids boom geplant!
 Versiert met de drie kleuren. (bis.)

En is er nu geen werk in 't land,
 Dat ieder neemt 't geweer in d'hand,
 Om Holland te bestryden : (bis.)
 Laat vrouw en kinders in den brand;
 Dat zy ter liefde van ons land,
 Kou, dorst en honger lyden. (bis.)

En die nu wilt ~~zenken~~verd zyn,
 Al was hy dommer als een zwyn;
 Nu is er goede kanse : (bis.)
 Voor die naar 's eelmans goeste praat,
 Of waar een paap de noten slaat;
 Weet op de maat te danse. (bis.)

Men heeft tot Brussel, van dit jaar,
 Veel pater plodden ! hier en daar
 Zien voor de Potter sneven : (bis.)
 Maar die niet zyn geschoten dood,
 Zullen in 't kort door hongersnoot !
 Wel eindigen hun leven. (bis.)

O, gendsche broeders ! dit malheur,
 Staat ook voor allegaar ons deur !
 Laat er ons niet op slapen : (bis.)
 Koom, staat ons by, eer 't is te laat :
 Dat men er 't schurkendom uit slaat;
 Zoo edeldom als papen ?

DE COCARDE DER BELGEN.

STEMME : *Onze vriendschap zal nooit wyken.*

Ik roepe, leve de Brusselaren !
Zy helpen ons , uit den treur ,
Weg met de oranje standaren.
Ik bemin het drievoudige kleur.
Men kan dit nu zeerwel bemerken
Hoe ons cocarde wordt bemind ,
Tot zelfs de dienaars van de kerken ,
Zyn voor 't drievoudige kleur gezind.

Het Rood ! moet men het eerste aanmerken ;
Ik zie 't als een zinnebeeld aan.
Het zal in de harten wel werken ,
En op de kaken geschilderd staen.
Ja 't schaamrood zal de patriotten
In 't kort wel staan op hun gezicht :
Als zy hen zien van elk bespotten ;
Voor 't geen dat zy hebben verricht.

Het Geel ! dat kan myn' aandacht wekken :
Ja daar heb ik stoffe toe.
Hier uyt kan men schoon ontdekken ,
De patriotten hun groot' armoe !
Zonder geld , brød , daksel of kleeren.
Men ziet op hun dossem gelaat ,
Dat , waar zy hun wenden of keeren
'T gebrek daar afgeschilderd staat.

In 't zwart ! dat men het derde plaatsten ;
 Vind ik , als ik het wel beschouw ,
 Als dat men zal , moeten dragen , op het laatsten ,
 Over ons Belgen land den rouw !
 Ja den rouw ! over ons welvaren !
 Dat by vorst WILLEM was in stand.
 Is nu , door schuim der Brusselaren ;
 Gebannen uyt ons Belgen Land.

Zie hier dan de belge Cocarde !
 In haren luister afgemaald
 Waar ons de Potter in verwarde ,
 Toen hy van Frankryk kwam afgedwáald.
 'T Rood is de schaamte ! en 't Geel de luize !
 En 't zwart den Rouw ! over ons vaarwel.
 Bind aan de patriottens gat elk eene baize
 En schop die schurken allegader naar de hel !!!

DEN BOOM VAN VRYHEID!

OF

*Den boom van de Ellinde !
 Kleuren der rovers bende !
 En der galejen hoed !
 Heeft al niet lang meer goed ,*

HET VOORGAANDE, TEGENWOORDIGE EN 'T TOEKOMENDE.

EEN KLAGENDEN HUISVADER TE GEND, IN 1831.

STEMME : *Adieu plezier in 't Nederland.*

(HET VOORLEDENE.)

Ach! waar zyt gy voorleden tyd!
Ach! waar is ons geluk gevaren?
Toen wy, door WILLEMS wys beleid;
In rust, in vrede en welstand waren.
Ik was gekleed, proper en net;
Myn vrouw en kinders daar beneven:
Zy waren bly, gezond en vet;
Als ik hen kost het voedsel geven. (*bis.*)

Wy leefden steeds zonder bezwaar.
Kwam ik van werken 't huis 'k vond eten;
'T was vader hier, 't was vader daar!
Tusschen myn kinders neêr gezeten.
Des zondags en des mandags, ziet,
Mogt ik met al myn kameraden,
Vernoegd zingen een vrolyk lied,
En met den uitzet ons verzaden. (*bis.*)

(HET TEGENWOORDIGE.)

Maar nu, helaas! wat bittren nood!
Geen werk, en niets om van te leven.
Myn kinders vragen my om brood!
En ik en kan het hen niet geven!
Zy loopen naakt! ach! dat is te erg!
Ons kleederen, ieder magt het weten;
De beste die staan in den berg!
En de and're die zyn gansch versleten! (*bis.*)

In plaats van vriendschap met malkaar ,
Of drinken met onze kameraden ,
Elk zit met d'handen in het haar ;
Gereed malkander te verraden !
Want vele zyn er nog zoo verblind ,
Dat zy het bedrog nog niet bemerken !
En blyven nog steeds , patriots gezind !!
Al en hebben zy niet te werken. (*bis.*)

(HET TOEKOMENDE.)

Maar hoe zal 't in vervolg wel gaan ?
Wanneer dit spel nog lang moet duren ?
'T gebrek dat men moet onderstaan
Zullen wy met de dood bezuren !
Den winter die staat voor de deur !
En ik heb niets meer by te zetten ;
Den honger en de kou , o treur !
Zal my en myn gezin , verpletten ! (*bis.*)

Maar waarom dit nog afgewacht ?
Vrienden ! eer wy het laatste lyden ,
Op dat men de toekomst verzacht ;
Laat ons liever te zamen stryden !
Want het bedrog is veel te groot !
Men ziet de schurken zich verryken !
'T is beter ons te vechten dood !
Als van den honger te bezwyken ! (*bis.*)

GEBED AAN Ste LIEVEN.

PATROON VAN GEND.

*Gy, die 't eerst in vroeger tyd ,
'T christen g'loef hier hebt belyd ;
En door uwe martel kroon !
Wierd des Gentenaars patroon.
'K bid u , ziet uit 't hemel hof
Op uw dinaars neér , in 't stof.
Gy zult zien , hoe Gend thans krield
Van een volk , door u bezield.
Die uw leering volgen , wis
Schoon die heel verbasterd is.
Gund in 't kort , dat gansch die schaar ;
U , in alles volgen naar :
Niet , met elk zyn hoofd in d' hand ,
Maar... beneen 't schavot ! in 't zand.*

AMEN.

DE ZWARTE KIELEN.

NAAR HET FRANSCH; LA BLOUSE NOIRE.

AIR : *Du solitaire.*

Wie kruipen als de slaven,
Voor Romes heerschappy ?
En wanen dat het staven
Van oproer hen staat vry ?

Wie durft zyn eed verbreken ,
 Gezworen om de baat ?
 'T schuld op vorst WILLEM steken ,
 Onlangs door hen verraad ?

'T zyn de zwarte kielen ,
 Die doen 't al ,
 Weten 't al ,
 Durven 't al .

Wie schragen steeds het muiten ?
 Of wie verkiest in 't land
 Zyn aandeel in het stuiten ,
 Van orde en goeden stand ?
 Wi vraagd 'er in deez' stonden
 Een vryheyd voor ons al ,
 Die op eerlooze gronden
 En domheid steunen zal ?

'T zyn de zwarte kielen , enz.

Wie weet zich vry te twisten
 Van de opbrengsten des lands ?
 En door staatkunde en listen
 Genieten 't recht nochtans ;
 Wie zonder schaamte zoeken
 Het jacobyns gewoel ?
 Wie durft zyn vorst vervloeken
 In bicht en Predikstoel ?

'T zyn de zwarte kielen , enz.

Wiens heerschzucht ziet men strekken
 Over 't geld en gezag?
 Wie ziet men voordeel trekken
 Uit ons te zwak gedrag?
 Wie trotsseren ons vrouwen?
 Wie onderdrukt ons fel?
 En om ons onder t' houwen,
 Wie driegd ons met de hel?
 'T zyn de zwarte kielen,

Wie is 't die in 't gewyde
 Strafloozen handel dryft?
 En om ons te verleide
 Gedroomde pligten schryft?
 Wie genieten de vruchten
 Van woeker hoog gezet?
 Wie lagchen om ons zuchten?
 En in 't geheim zich vet?
 'T zyn de zwarte kielen, enz.

Wie zaaïd de oneenigheden,
 Tusschen den echten stand?
 Wie belet er den vreden,
 Onder den vriendschap band?
 Wie brengd geslacht en magen
 Door valsheid in het naauw?
 Om 't plunderen te schragen
 Wie geeft er geld aan 't graauw?
 'T zyn de zwarte kielen, enz.

MEN MAG GEEN SLECHT VOORBEELD GEVEN.

*'K zag laatst een paap ter preekstoel staan ,
 In een der roomsche kerken.
 Hy preekte de verdomnis , aan
 Die geen , die 't zondags werken !
 En toen zyn preken was gedaan
 Bood hem , een arme weduw , aan
 Haar geld, dat ze echter had van doen om van te leven.
 Waarvoor z' haar man een dienst besteld !
 Op zondag ; hy aanvaarde 't geld
 Maar deed geen mis , om geen slech voorbeeld dus te geven*

DE VERBROEDERING.

NAAR HET FRANSCH , LA FRATERNITÉ.

Vereenen we ons , met moed ter wraak gedreven !
 Op 't Brabands rot ! voor hunne ontrouwe daan.
 En moet het zyn , wy offeren ons leven !
 Mars en Themis , richten ons zegevaan !
 Een schoone dood ! die stervend zegepralen !
 De onsterfelykheid verkrygt hy , door de kling ;
 Die voor die schoone zaak de kreet herhalen ;
 Zyt steet veerend , door de Verbroedering ! (bis.)

Vlucht ! Brussels schuim ! uw daden zyn de tolken
 Van uw verachting , op het swerels rond !
 Gy draagd den haat van al des werelds volken !
 Uw' namen , zy een vloek in ieders mond !
 Dood aen den Brugschen dweeper en tirannen !
 Verdelgerg van ons vryheid ! slaven kring !
 Aan 't papen rot ! dood aan hun dweep gespannen !
 Die zweren wy , door de verbroedering ! (bis)

Gends volk , ontwaak uw moed ! schud af uw bandel !
 De vryheid kreet , roept u in het geweer !
 Men beryd u een slaverny ! vol schande !
 Duld gy die daad ? of leeft gy zonder eer ?
 O neen ! uw deugden die de zege sieren !
 Herleven eens in vrye zegening ;
 Dat ge uw uitgeput land , ziet zegevieren :
 Onder de vlag , van de verbroedering ! (bis.)

Vrees voor den troon , laffe geweldenaren !
 Van een gansch volk , gerechtiglyk verwoed !
 Laat reeds uw willekeurig heerschen varen ;
 Beef muitgespan ! wy naefren u met moed !
 Bestraft de dweepers ! brave Gendsche Belgen !
 De aanhitssers van den twist en moord geding !
 Men moet elk yalschen patriot verdelgen ,
 Op de eere kreet , van de verbroedering ! (bis.)

ZANG VOOR BRAVEN.

OP HET GELIEFDEKOOSDE NATIONNAAL,

AIR: *Willem van Nassau.*

Vrienden wy gaan te zamen stryden
Voor vorst! en 't dierbaar vaderland!
God dank! wy zyn haast uit het lyden;
De Oranje Standaard wordt geplant!
Houd moed gy Brave Belgen!
Wy gaan verdelgen,
Die schelmen, die ons hier gebragt hebben in nood!
Roep leve WILLEM, en zyn telgen!
De zegepraal, of wel den dood!

Vertrekt verfranschte nederlander,
Dit schoone oord zyt gy onwaard.
Stryk voor de Oranje Vlag uw stander;
Gy zyt geen belg; maar een bastaard!
Houd moed gy brave Belgen! enz.

Van hier gewaande vryheids slaven!
Gebrek en schande, zy uw loon.
De ware vryheid, van de Braven:
Heerscht, in Vorst WILLEM, op den troon.
Houd moed gy brave Belgen, enz.

NAZANG.

Den Anker in de Oranje Vlag
Zal nu in 't kort gaan waayen;
Zy zal haast komen voor den dag,
Die lang verborgen lag.
Ja zy vervangd de plaats, al gaauw,
Van 't drickleur op het stad gebauw;
Dan zien we onze geleden druk
Gekeerd in echt geluk.

STOFFE TOT TREUR EN BLYSPELEN:

IN DE ZUIDELYKE DEELEN DER NEDERLANDEN,

In 1830 en 1831.

Beziel ô Melpomeen en Talia, de snaren
Van 's dichters lier, en kunst penseel;
Want voor het klucht en Treurtooneel
Heeft men thans stof voor handen.
Aan schelde en samber stranden.
Te Gend, 't viervoudig dweep gespan;
Is tevens; gek, laf en tiran!
Den laatsten naneef, zal op hem met afschrik staren! ▸
Hun' daden zyn als hunnen aard;
Bespottens en beklagens waard!

*Wie twyffelt aan hun grauwen, sla
Den moord slecht op heer Voortman ga!*

RAAD AAN ERASMUS SURLET.

NAAR HET FRANSCH, CONSEIL A ÉRASME SURLET.

Am: *Du Prince de Navarre.*

Wat!... regeert gy 't land der Belgen!
Zyt gy gek armen Surlet?
Grooten God! wie dorst verdelgen
Al uw verstand, zeg wat u let?
Weet gy wel, dat 't gezag baard zorgen,
Verdriet, en smart en ongeval?
Ach houd u voor den troon verborgen,
Gaet en beheerscht uwe schapen al.

Ginds op de Maas haar groene zoomen,
 Ver van uw laag vleizuchtig teeld,
 Niets kon uw geluk betoomen
 Waar u uw kudde schuld'loos streeld;
 Maar hier omwoeld, van slechte kringen,
 Van lafhaards, stroopers, guit en mal!
 Surlet! wil weer naar wysheid dingen,
 Gaat en hereend uwe schapen al.

Een vorst zyn stam hoogst waard moest vlieden,
 Die 't heil hier staafden vast en wis,
 Zyn plaats durft me u ondankbaar bieden *
 Waar eer en deugd nog balling is.
 Wil u voor 't schyn-schoon lokaas wachten,
 Vreest dat den haak u dooden zal.
 Een troon die overtreft uwe krachten,
 Gaat en regeerd uwe schapen al.

Geheel Europe ontscheed de zwaarden,
 Ter wraak van het miskende recht.
 Op 't krygs gedruis, zult gy onwaardigen,
 Ontvluchten 't geen uw heerschzucht hecht:
 Ik wil u reeds, met smaad vereeren,
 Met liedjes op uwen wijsen val:
 Surlet, geloof my gaat toch scheeren
 Uw zachte en vreedzame schapen al.

(*) De gendsche associatie had voorgesteld, van de koninklyke waardigheid aan M. Surlet op te dragen.

Welligt gejaauwd, gejaagd, geslagen !
 Van 't grauwwat u thans wierook zwaaid ;
 Zult gy geknielt genaden vragen
 Wanneer de kans is omgedraaid,
 Aan uwen vorst, groot in weldaden,
 Die u vergifnis schenken zal ;
 Maar zal tot straf voor uw verraden
 U zenden naar uwe schapen al.

Zyt gy dan weer in 't veld geweken ;
 Herdenkt dan eens uwe groote daan ;
 Dan zult gy tot u zelve spreken,
 » 'K was beest naar 't hoog gezag te staan.
 » 'K regeer hier vry en vreedzaam ; zonder
 » Congres van ezels ; guit en mal :
 » En een gedruys geeft, my geen wonder
 » 't is 't blaaten van myne schapen al. »

En wilt gy een herdenken gronden
 Van uwen korten konings zwier ;
 Maakt dan minister van uwe honden,
 En gy wees hunnen groot vizier !
 Vilain, Lehon, Lebeau, Merode,
 Zoo heet 't gevaarlyk honden tal,
 Ach ! vreest hun dolheid ! vreest die snode !
 Voor u en voor uwe schapen al.

HET OORDEEL VAN MINOS

of

RECHTVAARDIGE VONNIS VELLING IN DE ANDER WERELD.

EEN DROOM.

DOOR EEN VADERLANDS LIEVENDE BELG IN 1831.

STEMME : *Ik droomde laats als dat ik konde vliegen.*

Laatst had ik my vermoed tot rust begeben,
Maar een vizioen bragt my in groot gewoel;
Waardoor myn geest wierd heen en weer gedreven,
Tot ik kwam op 't laatst voor Plutoos zwarte poel;
'K heb daar aan het strand een geesten drom vernomen,
Die ieder zou doen schroomen,
'K zag karon om hen komen;
Maar als zyns schuit met hen was vol gelaan
Ben ik op 't hoogt nieuwsgierig mede aanboord gegaan.

Aan de overzy zag ik een poort wyd open
Langs waar ik 't gezelschap zag naar binnen gaan :
Ik ben met hen, stil naar binnen geslopen,
Waar ik in een zaal een rechters stoel zag staan :
Minos, Jupyns telg, die men niet kan bedriegen
Noch die door geld of liegen
Zich ooit in 't slaap laat wiegen :
Zat als rechter voor, en ik zag aan zyn zy
Rechtvaardigheid, en loon en straf stond ook daar by.

Ik zag, dat zy, waar mede ik was gekomen
Al de plagen waren van het menschelyk geslacht;
Zy wierden als getuigen opgenomen

Tegen eene bende die daar wierd gebragt :
 Maar hoe wel ik zag of waar dat ik my wende
 Onder geheel die bende
 Ik toch niet eenen kende :
 Maar ik zag weldra , 't was al van eene ras ,
 Mits iedereen de kruin van 't hoofd geschoren was.

Den rechter deed eerst de getuygen spreken ;
 En schynheiligheyd die had het eerste woord ;
 Zy zei het is hier ieder wel gebleken
 Dat zy allen hebben naar myn wet gehoord :
 Baatzucht sprak met drift , 'k hoorde dronkenschap raren
 De trotschheid opgeblazen ,
 Elk deed me om 't meest verbazen !
 Oproer , lastertaal die ieder ze eere schend ,
 Verraad en muiterry , het had hen al gekend.

De wraakzucht , met de nyd , en het wantrouwen ,
 Brandsticht , en verwoesting , met verleyerry ,
 De moordzucht met hare bloedde klouwen !
 Gierigheid , en geilheid , met de jaloerzy ,
 Veinzery , en list , verdrukking , slechte zeden ,
 Afgunt , en luiheid meden ,
 En de verbroken eeden !
 Foltering en dwang , met geweldenaary ,
 Getuigden allegader , van hun tyranny !

En nog veel and'ren heb ik daar vernomen ,
 Die ik kortheds halven , hier voorby zal gaan :
 Ik zag al de helsche furiën komen ,
 Die daar al getuigden van hun gruweldaan.

Minos sprak, wanneer een rechter is gezeten,
 Zoo mag hy niets vergeten,
 Men diend alles te weten:
 Hy ontbood daarop de deugden alle maal,
 Die ook aanstonds verschenen in des rechters zaal.

Een goden glans verspreiden ze in de zalen,
 Die alle aardschen luister, haren glans verdoofd:
 Elk liet zyn hoofd, voor hen, hier neder dalen;
 Zy hadden, tot gids, oprechtheid aan hun hoofd,
 Matigheid en trouw, geduld, vlyt, liefde en reden,
 Ja alle goede zeden
 Die volgden hare schreden:
 Doch, ik hoorde op 't laatst, mits ik er stond omtrent,
 Niet een geschoren kruin was ooit by hun bekend.

Maar op het laatst, na alles 't onderzoeken;
 Gaf den rechter, aan zyn woorden hooger klem;
 Hy las hen voor, uit hunne levens boeken,
 Met eene geduchte en een zeer vreezelyke stem!
 » Gy hebt, als gy wierd uw kruine naakt geschoren,
 » Den wereld afgezworen;
 » Als hemeltolk verkoren!
 » Maar, sinds diën stond, bezieltet u de haat!
 » En, g' hebt het menschedom in den schyn van deug
 gehaat.

» Gy hebt, even, als alle uwe voorzaten,
 » Oproer, twist en tweedragt onder 't volk verspyd;
 » Den eed tot uwen vorst, en kon niet baten,

» Die gy deed voor trouw en voor gehoorzaamheid;
 » En ofschoon hy u, door goedheid overdreven
 » Heeft meer soldy gegeven,
 » Gy zyt ontrouw gebleven:
 » Want gy waard bevreest, dat hy, door wys beleid,
 » Uw snoothed had ontdekt, by meer verlichten tyd.

» Hy wilde kunst en wysheid in zyn volken
 » En bragt 't onderwys in den geringen staat;
 » Dit streed tegen de wet der hemeltolken,
 » Die gegrondvest is op domheid! voor haar baat:
 » Gy dagt, elk zal zien, opend men ieders oogert,
 » Hoe dat hy wordt bedrogen
 » Door huichlaary en logen:
 » Hoorbicht, offerhande en 't vagevuur daar by,
 » Wy zullen 't al verliezen, ziet me ons schelmery.

» Hier op hebt gy, terstond, met lasterwoorden
 » Op den waarheids-stoel, Zyn' Majestyd bevlekt!
 » Want veel te laf om zelve te gaan moorden!
 » Moord gy door een ander, door u opgewekt:
 » Gy weet de eenvoud met des hemels loon te streelen.
 » Die, als ge uw' rol wilt spelen,
 » Voldoet aan uw' bevelen:
 » En als moord en brand, dan heerscht, op uw gebod,
 » Dan zegt gy huichlend, *Amen*, 't is den wil van God!»

Het waar te veel, om alles hier te noemen,
 'T geen daar stond geschreven op hun' levens blaau:
 Ik hoorden hen terstond, ten afgrond dolmen!

Waar meé zy veel bedryging hadden gedaan :

Ik zag 't helsch gespuis die vuur en zwavel braken ;
Hen in den vuurgloed haken !

Ik kwam van schrik te ontwaken ;

Ik richtte my op , en was op 't hoogst beschroomd !

Maar ik bevond , op 't laatst , dat ik slechts had gedroomd .

Dit is nimmer toch geschied ,

'T is een droom , en anders niet .

Vry te denken en te droomen ,

Dat kan niemand toch betoomen ;

'T is een vryheid voor elk mensch ;

Doch , niet na der Papen wensch :

Want , kon hen dit ooit gelukken

Ons die vryheid ook te ontrukken

'T waar al gauw in 't werk gesteld ,

'T zy door list , of , door geweld ;

Dan zôu ieder mogen schroomen ,

Iets te denken of te droomen .

Dat hun' dweepzucht tegen is ,

Maar , dat loop hen leelyk mis .

GEZANG BY HET INKOMEN VAN LEOPOL
ALS KONING DER BELGEN, BINNEN GEND DEN
20 JULY 1831.

STEMME : *Hoe dwaal ik hier zoo vroeg in dees wei.*

Ach waar dwaalt gy mynen landaard snood ?
Waar wilt gy nog eene vryheid gaan vinden,
Als, die men vyftien jaar hier genood ?
Hoe liet gy u zoo verblinden ?
Stil en zonder kommer
Leefdet ge onder 't lommer,
De vryheids min, der vryheids min,
Van WILLEM ; met uw huisgezin. (bis.)

Hy is een vorst die vryheid bemint !
De vryheid werd, door zyn wysheid herboren,
Die reeds, door eens korzers dwang bewind,
Sints jaren hier was verloren.
Stil geluk en vrede,
Bragt vorst WILLEM mede,
Van een vry volk, van een vry volk,
Waar van hy was den waren tolk. (bis.)

Hy en komt niet ofschoon men thans ziet,
'T onzinnig volk, ter Brugschepoort uit stroomen,
En jaicht, slechts tot haar eigen verdriet,
Den koning zal binnen komen !
Stil ! gy wordt bedrogen !
Myn hart zegt bewogen ;
Ach wat verdriet ! ach wat verdriet !
Hy die daar komt is WILLEM niet ! (bis.)

Ik ga wat rusten onder het beeld
 Van hem, voor wien ik myn bloed wil vergieten :
 Licht dat een zachte droom my hier streeld,
 En doet zyn by zyn genieten :
 Stil! zoo ik in 't droomen
 Myn wensch mag bekomen;
 Dan vergoed my, dan vergoed my,
 Den slaap, het geen ik wakend ly, (*bis.*)

Ach! wat verschrikkelijke onweersvlaag!
 Een donk're wolk bedekt der belgen oorden!
 Ha, 'k zie 't azuur reeds boven den haag;
 Daar ryst de zon uit het noorden :
 Stil! wie treed daar nader?
 Zyt gy 't besten vader!
 Wiens achtbaarheid, wiens achtbaarheid,
 Blinkt uit uwe Ed'le Majesteit? (*bis.*)

Ja 't is den vorst van het Nederland!
 Verzeld, van wysheid en zuiver geweten!
 Deernis, wylt, hoe aan der scheldens strand,
 Is domme muiltucht gezeten,
 Stil! ik hoor hem spreken;
 « Beklaaglyke streken!
 » Hoe heeft valsheid! hoe heeft valsheid!
 » O Belgen! dus uw deugd verleid? (*bis.*)

» Neen, heerschezucht die spoort my geensins aan,
 » Belgen! ik wil om uw bezit niet stryden;
 » Maar ik ben door medelyden aangedaan,

» Om hen, die schuldenloos lyden.
» Stil! ik hoor hen kermen;
» Vorst! wil u ontfermen,
» Over de ellend, over de ellend,
» Van hen, als orangist bekend. » (bis.)

» Ja vrienden! my steeds zoo overwaard!
» Vorst WILLEM! zal voor uw vyligheid waken:
» Sta my slechts by, te vuur en te zwaard. »
Ach! wie komt my wakker maken?
Stil! laat my nog slapen:
Neen, vrienden! te wapen
Des hemels wraak! des hemels wraak!
Wilt dat men nevens WILLEM waak.

DEN NEDERLANDSCHEN LEEUW.

Den leeuw van 't nyv'rig Belgen land,
En dien van de Bataven;
Gesmeed in frankryks yz'ren band;
Gedwee aan 't lot der slaven!
Misleid van maas en schelde boord;
Naar 't oosten zuiden en het noord:
Geloofden, hunnen roem in 's Ad'laars gunst te staven,
Maar zagen, met de lauwerblaau
Den trotschen Arend zwaar belaan;
Door hen behaald: wier roem werd ter geboort
begraven.

Dus sleepten ze onderling hun' smart!
 Door dwang, een reeks van jaren.
 Doch, bleven in hun neerlands hart,
 Een vryheidsglim bewaren.
 Tot (door een wenk van hooger macht.)
 Het lot zich keerden, onverwacht :
 Toen sloten ze een verbond; geknoopt door vriendschaps
 banden.

En beider krachten ongemeen
 Versmolten zy, van twee tot één;
 En vormden, dus vereend, den Leeuw der Nederlanden.

Nu zag hy zyn gefnuikte kracht,
 Verdubbeld, nieuw herboren;
 En houd, voor Neêrlands heil, de wacht,
 Op dat haar niets zou stooren!
 Doch, kort van duur was Neêrlands rust!
 Den Arend, thans, aan Elbas, kust
 Bewaakt, ontsnapt zyn wacht, en heeft zyn boei verbro-
 ken;
 En zich weldra een weg gebaand,
 En komt met trotschheid, en verwaand!
 Den Nederlandschen Leeuw! op eigen grond bestoken.

Hy ryst en schudt zyn manen! s'aat
 Het roofdier af te wachten;
 Wiens slagpen hy aan stukken slaat;
 Door zyn beproefde krachten!
 Ontrukt de lauw'ren hem; verwoed!
 Weleer, ten kosten van zyn bloed,

Aan 's ad'laars kruin gehecht ; door slaafsche tocht ge-
nooten !

Wyl, neêrlands vryheids goden hand ,
Op 't veld, de Oranje Standaard plant ;
Geverwd met 't edel bloed ; door Nassaus telg vergoten !

Zoo had hy, met yzeren klaauw ; en vol moed !
Het drygende nootlot gewroken.
Zoo werd, door Bataven en Belgen, haar bloed !
Den scepter des dwinglands, verbroken.
Zoo vluchte den Arend, dolzinnig ! verwoed !
Begruiet en bevekt, met des slachtoffers bloed !
Op 't veld, voor zyn' heerschzucht gebleven !
Zoo vlecht de overwinning, onz' helden een kroon ;
En vestig, Vorst WILLEM ! op nederlands troon.
Zoo wordt ons de vrede hergeven.

Nu mogt zich Neêrlands Leeuw ! verlusten,
In eigen lauwen, om zyn kruin !
Nu zag men, hem weêr, wakend rusten ;
Gestreeld door vryheid, in haar tuin,
Die met een krans van vreden palmen,
Doorvlecht, met Cerès gouden halmen ;
Door liefde en welvaard wordt gekroond.
Terwyl twee handen in elkander,
Daar wapp'ren in de Oranje Stander ;
'T welk ons de broedermin, van noord en zuid vertoond.

Wat macht, kan thans het heil nog stooren
Van Neêrland ? Paradys op aard' !
Doch eensklaps laat de nyd zich hooren,

In 's nabuurs muiltziek nest gebaard!
 Zy komt, verzeld van list en logen!
 En schynt, tot in de ziel bewogen,
 Tot, voor 't vereenigd' Leeuwen paar;
 En wenkt den Belgen Leeuw ter zyden;
 Die zich door huichlary laat leiden;
 En zoo scheurt laster, deez' twee eenheid van malkaar!

De kunst en welvaart raakt aan kwynen;
 Reeds vyftien jaren in verband,
 Wyl broedermin en trouw, verdwynen:
 Krygt twist en wantrouw de overhand!
 'T gebrek, slaat met haar scherpe roede!
 Der Belgen Leeuw, door blinde woede
 Vermand; stuift brullend in het rond!
 Der Batten Leeuw, in 't hart bewogen
 Om zynen vriend! zoo wreed bedrogen!
 Ontwykt, bedaard als fier, en waakt voor eigen grond.

NIEUWJAAR WENSCH.

VOOR HET JAAR 1832.

Vrienden 'k wensch u allegaar,
Een gelukkig nieuwjaar,
En dat men mag beter varen,
Dan in de twee laatste jaren,
Toen de vryboom werd geplant,
En de vryheid vlood uit 't land
Toen het graauw voor 't welvaar stryde
En zich slecht van brood bevryde;
Toen me als held den vorst bestreed,
Die geen tegenweer en deed,
Toen me in waan hier zegepraalde,
En de nederlaag behaalde,
Toen men vocht voor de eer van 't land,
En verwierf een eeuw'ge schand;
Toen men tot des shoodheids weering
Ons ontnam des stads regeering;
Toen tot heil van stad en land,
'T roer viel in des muiters hand:
Toen me, om vry te mogen drukken,
Sloeg de waarheids pers aan stukken;
Toen men, om het waar geloof,
'T volk voor rede maakten doof;

Toen tot rust in deze oorden ,
'T werkvolk hunnen meester moorden
En toen nog veelmeer als dat
Goed gemeend , maar slecht gevat.
Die den vorst is trouw gebleven
Wensch ik lang gelukkig leven.
'K wensch naar WILLEMS komst; geduld!
Eens wordt toch dien wensch vervuld.
'K wensch dat men de patriotten,
Van de vastenavond zotten
Zag dit jaar ten spot vertoond ,
En door WILLEMS zwaard helseond.

UIT.

